

OPERAATIO ”TEHOKKAAT ILMA-ASEET” PALJASTI ASEHALLINNON HEIKKOUDET

Poliisihallitus ja Tulli käynnistivät talvella lukuisia esitutkintoja värikuula-aseista. Ne perustuivat Pohan lausuntoon, joka tuskin on lainmukainen. Operaation selvittely osoitti, ettei Pohalla ole lainkaan oikeutta antaa ohjeita määräyksiä aselain tulkinnasta. Siksi asehallinto ajaa muuttuneita lakitulkintojaan rikosilmoituksilla. Samalla tavalla Pohan asehallinto on toiminut usein, ilman että sen toiminnan laillisuutta olisi tutkittu.

..... TEKSTI MIKKO NISKASAARI

Toukokuun viimeisenä päivänä Tulli laittoi jakeluun rehvakkaan mediatiedotteen: ”Tulli paljasti useita luvanvaraisten tehokkaiden ilma-aseiden salakuljetuksia – aseita myyty satoja ilman asianmukaisia lupia suomalaisissa alan yrityksissä”. Kolme kuukautta aikaisemmin oli käynnistetty lukuisia esitutkintoja ampuma-aserikoksia epäillen, ja liikkeistä oli takavarikoitu autokuormittain ilma-aseita.

Tulli hätyytti kansalaisia kiikuttamaan ”aseensa” poliisille: ”Tulli ohjeistaa Umarex-tuoteperheen aseita hankkineita henkilöitä varaamaan ajan paikallispoliisiin aseiden luovutusta varten, mikäli ostajalla ei ole ollut edellytyksiä hankkia ja pitää hallussa tällaista asetta.”

Tiedote meni täydestä melkein koko mediasa. Tullilta jäi kertomatta ja medialta selvittämättä, että kyseessä olivat paintball-peleissä käytettävät ilma-aseet, joiden iskuteho on ¼ – ½ joka toisen kesämökin komerosta löytyvän

ilmakiväärin tehosta. Tullin ”paljastus” koski siis erityisen tehottomia ilma-aseita.

Samasta asiasta oli Poliisihallituksen asehallinto tiedottanut omilla nettisivuillaan toukokuun alussa.

Epäilyksiä touhun aiheellisuudesta oli jo herännyt. Myös Tullin omassa piirissä kapinoitiin. Jo kesäkuun 10. päivä Tulli luovutti asiakkaalle EU:n ulkopuolelta Iso-Britanniasta tilatun, Tullin tiedotteessa ja esitutkinnoissa luvanvaraiseksi väitetyin Umarex T4E HDS 68 värikuula-aseen.

- Se oli pysäytetty Tullissa, ja sen asiakirjoista oli pyydetty kopiot. Tullissa tiedettiin siis aivan tarkkaan, millainen esine oli kyseessä – ja sen maahantuonti hyväksyttiin, ilman mitään ostolupia, kertoo aseiden tilannut **Miikka**.

Heinäkuun alussa Tulli luovutti, myös tarkistuksen jälkeen toiselle asiakkaalle samanlaisen ”tehokkaan ilma-aseen”, ilman mitään ostolupia. Se oli tilattu Yhdysvalloista. Tapauksia saattaa olla paljon enem-

mänkin, mutta nämä tiedetään varmasti.

Tulli ja Poliisihallitus olivat siis luoneet tilanteen, jossa on laillista ostaa värikuula-ase postimyynnistä ulkomailta, mutta sen ostaminen suomalaisen liikkeen tiskiltä on ampuma-aserikos. Miten tämä on mahdollista?

- En tunne tapauksia, mutta kyllä kaikkien pitäisi jäädä Tullin haaviin, sanoo Tullin tutkinnanjohtaja **Kimmo Kaunisto**.

Kapina levisi poliisiin. Itä-Uudenmaan poliisilaitos ilmoitti 21.7, että sillä Tullin vaatimuksesta takavarikossa olevat värikuula-aseet luovutetaan takaisin Teräsekeskukselle, joka on yksi kevein perustein esitutkintaan joutuneista liikkeistä.

POHAN LAUSUNTO EI OLE TOTTA

Operaatio ”tehokkaat ilma-aseet” alkoi syksyllä 2021. Tulli pyysi Poliisihallitukselta lausunnon eräistä Umarexin värikuula-aseista. Asehallinnon 1.11.2021 päivätyn lausunnon kir-

joitti ylitarkastaja **Reima Pensala**, joka sai houkutelua varsinaiseksi hyväksyjäksi poliisijohtaja **Sanna Heikinheimon**.

Lausunnon mukaan näiden värikuula-aseiden iskuenergia on 7,5 – 16 kJ eli kilojoulea. Yksikössä liepee tuhatkertainen virhe, kyseessä taitavat olla joulet. Lausunnossa ei kerrota mistä kohden teho on mitattu. Mahdollisesti piipun suulta.

Iskutehoa ei lausunnossa suhteuteta mihinkään. Ei kerrota, että tavallisen ilmakiväärin iskuteho on luokkaa 30 joulea. Ei kerrota, että lupavapaasti myydään ilmakivääreitä, joiden iskuteho on 120 joulea. Miten teholtaan siitä vain 1/8 – 1/16 olevat välineet saatiin väännettyiksi ”tehokkaiksi ilma-aseiksi”?

Vuonna 2015 ampumaaselakiin lisättiin pykälä tehokkaasta ilma-aseesta:

”Tehokkaalla ilma-aseella tarkoitetaan vuonna 1950 tai sen jälkeen valmistettua, ilman tai muun kokoon puristetun kaasun paineella toimivaa esinettä, jonka pii-

pun pienin sisähalkaisija on yli 6,35 millimetriä ja joka on suunniteltu ja tarkoitettu ampumaan metalliluoteja.”

Lakiin ei tarkoituksella otettu määräystä joulemääräisestä tehosta, mikä jälkikäteen arvioiden oli virhe. Yhdelläkään kansanedustajalla ei varmaan tullut mieleenkään, että kukaan käyttäisi sen puuttumista väärin niin räikeästi, kuin Poha nyt teki.

Pohan lausunnossa ratastettiin sillä, että näissä aseissa piipun sisähalkaisija on yli 6,35 mm. Se ei kuitenkaan riitä, kaikkien ehtojen pitää täytyä. Pelivehkeiden pitää olla ”suunniteltu ja tarkoitettu ampumaan metalliluoteja”.

Huomattava, että lakiin on kirjattu luoti. Luoti on piipun sisähalkaisijaa aavistuksen verran suurempi ja puristuu ammuttaessa piipun rihloja vasten. Näissä ”aseissa” on sileä piippu, jonka läpi ammutaan muovikuulia. Niinpä Pohan lausunnossa vaiettiin kokonaan luodin käsitteestä.

Aseiden valmistaja Umarex ilmoittaa, ettei ”näitä aseita ole koskaan suunniteltu tai testattu metallikuulien kanssa, emmekä ole myöskään koskaan mainostaneet näitä aseita yhdessä metallikuulien kanssa, koska ne eivät ole suunniteltu sitä varten”. Umarex ei edes valmista näihin sopivia metallikuulia.

Tämäkin sivuutettiin Pohan lausunnossa, ja koko asia käännettiin nurin päin: ”Jos siis aseella voi ampua myös metalliluoteja, on tämä lähtökohteisesti merkki siitä, että ase on suunniteltu ja tarkoitettu ampumaan myös metalliluoteja”.

Tämä ei kestä minkäänlaista kriittistä tarkastelua. Jo yksin tämän väitteen perusteella lausuntoa voi pitää virheellisenä – ankaramminkin asian voisi ilmaista. Vielä pahemmak-

si juttu muuttuu, kun tutkitaan lain esitöitä. Niissä todetaan:

”Sääntely ehdotetaan rajoittavaksi vain varsinaista ampuma-asetta teholtaan vastaaviin ilma-aseisiin, jolloin rajaksi tulisi yli 6,35 mm:n pienin sisähalkaisija ilma-aseen piipussa.”

Avainsanat ovat ”vain varsinaista ampuma-asetta teholtaan vastaaviin ilma-aseisiin”. Pienimpien 6,35 mm taskuseiden luodin iskuenergia vaihtelee 100 joulen molemmin puolin, pienoiskiväärillä se voi olla luokkaa 150 joulea. Pohan ”tehokkaiksi” väittämät aseet jäävät siis kauaksi siitä, mitä lainsäätäjät tarkoitti säädellä.

Pohan lausuntoa on perusteltua pitää ampumaselain vastaisena.

POHAN LAUSUNNON PAINOARVO

Poliisihallituksessa asehallinto on muodollisesti poliisijohtaja Sanna Heikinheimon alaisuudessa, mutta yleensä tällaiset lausunnot laaditaan asehallinnon omassa piirissä. Heikinheimon johtaa Poliisihallituksen poliisitoimintayksikköä, josta asehallinto on vain pieni osa.

Miksi tällainen, asiallisesti vähäpätöinen lausunto hyväksyttiin yksikön ulkopuolella? Siihen ei Pohassa haluta vastata. Myös kiusaantunut asehallintopäällikkö **Mika Lehtonen** kieltäytyi vastaamasta tätä koskevaan kysymykseen.

Vaikka joidenkin Pohan asehallinnon virkamiesten tekemisiä on toisinaan ollut aihetta arvostella, he kaikki ovat kuitenkin aseasioissa ammatti-ihmisiä. On aika ilmeistä, että Riihimäen konttorissa jokainen virkamies tietää, ettei 7,5 joulen tehoinen peliväline ole ”tehokas ilma-ase”. Siksi on perusteltua olettaa, ettei ylitarkastaja Reima Pensala

saanut ketään kollegaa laittamaan nimeään paperiinsa, vaan haki allekirjoituksen ylemmältä, joka taas ei ole asealan ekspertti.

On perusteltua epäillä, että koko näytelmä käynnistettiin Pensalan aloitteesta. On perusteltua epäillä, että Pensala pyysi Tullia pysäyttämään muutaman yli 6,35 mm ilma-aseen, ja pyytämään niistä lausunnon, jonka hän kirjoittaa. Ylitarkastaja Pensala kiistää tämän.

On syytä epäillä, että kaikki aiheettomat takavarikot ja esitutkinnot – yksi tapaus ehdittiin jo viedä oikeuteen, jossa jutun käsittely tosin pysäytettiin, kun asian hämähämydet selvisivät – käynnistettiin, koska yksi ylitarkastaja halusi tehdä ihmisille ja elinkeinonharjoittajille kiusaa. Kuten mainittua, yksi esitutkintaan joutunut oli tuusulalainen Teräsekeskus. Tämä oli 7. Pensalan sitä vastaan käynnistämä rikostutkinta.

On syytä epäillä, että tässä jymäytettiin myös Tullia. Minkä Tulli arvelee olevan Pohan lausuntojen sitovuus?

- Kyllä ne ovat meille sitovia, kertoo Tullin tutkinnanjohtaja Kimmo Kaunisto.

- Kun Poliisihallitus sanoo, että rikoksen kynnys ylittyy, niin meidän on sitä noudatettava. Meillä on silloin esitutkintapakko, voi sanoa.

Miten omien lausuntojen sitovuutta arvioidaan Pohan asehallinnossa? Kysymys on ilmeisen vaikea asehallintopäällikkö Mika Lehtoselle.

- Mehän olemme eräissä aseasioissa lupaviranomaisen, hän selittää.

Pitää paikkansa, mutta nyt onkin kysymys Pohan lausuntojen sitovudesta. Ampuma-aselaki ei tunne Poliisihallituksen lausuntoja.

- Jospa siitä säädetään laissa poliisin hallinnosta, Lehtonen ehdottaa.

Ei säädetä.

Kiemurtelulle pani pisteen Sanna Heikinheimon, koulutukseltaan juristi, joka Iltalehden haastattelussa reilusti myönsi:

- Se on asiantuntijaviraston antama lausunto, jonka merkitys punnitaan tarvittaessa tuomioistuimissa. Lakiperustetta sillä ei ole, eli se sinällään ei kansalaisia sido.

Aselain mukaan täydentäviä ohjeita siitä voidaan antaa vain valtioneuvoston tai sisäministeriön asetuksella. Poliisihallituksella ei ole tässä mitään valtaa.

Tästä on vahva ennakkotapaus. Syksyllä 2008 silloinen poliisiylijohtaja **Mikko Paatero** kielsi toistaiseksi kokonaan ostolupien myöntämisen pistooleihin, perusteena Kauhajoen ja Jokelan joukkomurhat. Ampujien järjestöt kantelivat oikeuskanslerille, joka totesi, ettei Poliisihallituksella eikä sen päälliköllä ole oikeutta antaa tällaisia määräyksiä. Paatero peruutti käskynsä.

SELITYS POHAN RIKOSILMOITUKSILLE

Tieto Pohan muuttuneesta laintulkinnasta värikuula-aseiden suhteen tuli firmoille ja harrastajille vasta, kun virkavalta saapui tekemään kotietsintää. Pohan asehallinto on toiminut samoin aiemminkin: tulkinnan muutokset ilmoitetaan rikosilmoituksilla. Tätä asehallinnon aggressiivisuutta on usein ihmetelty. Selitys lienee juuri siinä, ettei asehallinnolla ole oikeutta antaa ohjeita tai määräyksiä aselain soveltamisesta. Aselain noudattamisen valvonta kuuluu poliisille, mutta tarkempia ohjeita lain tulkinnasta voidaan antaa vain em. asetuksilla.

Siksi Pohan asehallinto, halutessaan muuttaa omaa laintulkintaansa, tekee sen rikosilmoituksilla. Niiden tutkinta joko keskeytetään

tai tehdään päätös olla syyttämättä, koska kansalainen ei voinut tietää tulkinnan muutoksesta. Koska tulkinnan laillisuutta ei kuitenkaan tutkita, esimerkiksi Tulli noudattaa sitä – Pohan asehallinnon tulkinta käytännössä muuttuu määräväksi ohjeeksi, vaikka sillä ei ole sellaisen antamisen mitään oikeutta, ja vaikka lausunto olisi lainvastainen.

Tässäkin tapauksessa jo kesäkuussa syyttäjät määräsivät lopettamaan Tullin esitutkintoja. Perusteluna oli luottamuksensuoja:

koska näitä aseita on myyty vuoden 2015 jälkeen ilman, että viranomaisilla on ollut asiaan mitään huomauttamista, ei voida olettaa eikä vaatia, että kansalaiset olisivat itse tutkineet aseet laittomiksi.

Ampuma-aserikos on rangaistava vain tahallisenä, ja luottamuksensuoja on tietenkin asiallinen peruste todeta tahallisuuden puuttuminen. Tätä tietä ei kuitenkaan ratkaista kysymystä Pohan ohjeen laillisuudesta. Ellei joko Tulli peruuta määräyksiään ja

takavarikoitaan, tai Poliisihallitus peruuta lausuntoaan, voi ainoaksi tavaksi tutkia lausunnon laillisuus, jättää sen laatijoista rikosilmoitus. Tällöin epäilty rikos olisi lähinnä virka-aseman väärinkäyttäminen.

TOINENKIN PENSALAJUTTU KAATUI

Ylitarkastaja Pensala jätti toukokuussa 2020 Teräsekeskuksesta rikosilmoituksen väittäen sen myyvän ampuma-aseiden luvanvaraiseksi muuttuneita lip-

paita. Se oli Pensalan rikosilmoitus Teräsekeskuksesta. Ilmoituksen tutkinta ei ole lainkaan edennyt, mutta sen varjolla poliisi otti haltuunsa yhtiön toimitusjohtajan henkilökohtaiset aseet.

Ilmoittaessaan Teräsekeskuksen johdolle, että värikuula-aseiden takavarikko puretaan ja aseet palautetaan, Itä-Uudenmaan poliisilaitos ilmoitti myös, että lipasjuttu lopetetaan aiheettomana, ja henkilökohtaiset aseet palautetaan omistajalleen.

ASELAKIASIAA

POLIISIHALLITUKSEN ASEHALLINTO SYYTTEESSÄ

Koko Poliisihallituksen asehallinnon terävin kärki vastaa rikossyytteisiin käräjäoikeudessa. Neljää virkamiestä syytetään virka-aseman väärinkäyttämisestä, kahta rekisterimerkintärikoksesta. Syytteet nosti yksityinen kansalainen sen jälkeen, kun Keskusrikospoliisi oli estänyt hänen rikosilmoituksensa tutkinnan.

..... TEKSTI MIKKO NISKASAARI

Syytteet kuutta Poliisihallituksen virkamiestä ja yhtä Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen konstaapelia vastaan käsitellään Kanta-Hämeen käräjäoikeudessa, jossa valmisteluistunnot pidettiin kesäkuussa.

Poliisihallituksen asehallinnosta syytteessä ovat muun muassa asehallinnon päällikkö ja ylitarkastaja.

Kanta-Hämeen käräjäoikeudessa nostettuihin syytteisiin ehkä huipentuu noin kymmenen vuotta kestänyt, alun perin poliisiin käynnis-

tämä monipolvinen, tuomioistuimia kovasti työllistänyt prosessi.

Vyyhden alkupää on turkulaisen miehen joutuminen vuonna 2012 epäilyksi vakavasta rikoksesta, jonka vuoksi hänet pidätettiin ja vangittiin. Epäilykset osoitautuivat aiheettomiksi, mies vapautettiin niistä syytöksistä täysin, mutta poliisit tarttuivat hänen erikoiseen aseseppän lupaansa, ja alkoivat kehittää siitä uutta rikosjuttua.

Kysymys on Turun ja Po-

rin lääninhallituksen vuonna 1993 myöntämästä yksityisestä aseseppän toimiluvasta, ja sen tulkinnasta. Tuolloin mies haki ja sai aseseppän toimiluvan ammattitaitonsa ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi harrastusmielessä. Hän ei hakenut lupaa elinkeinotoimintaan. Silti aseseppän lupa oikeuttaa ostamaan ja pitämään hallussaan aseita ja patruunoita, joita aseseppä työssään tarvitsee.

Luvan myöntämisen jälkeen lääninhallitukset ovat

siirtyneet historiaan, niin siirtyi myös silloinen aselaki, joka 1998 korvattiin kokonaan uudella, jota sitäkin on ehditty muuttaa jo yli 30 kertaa.

Poliisi iski silmänsä luvan erikoisuuteen - sellaista ei nykyinen aselaki tunne. Poliisihallituksen asehallinnossa päätettiin tulkita lupa elinkeinoluovaksi, josta seurasi sitten erinäisiä vaatimuksia, jotka aseseppän olisi pitänyt täyttää. Poliisin asehallinto tulkitsi, että mies voi toimia vain elinkeinon-

Tilaa Asealan asiantuntija kotiisi! VAIN 63,90 € / vuosi

Katso lisää s. 66 ja
WWW.ASELEHTI.FI

harjoittajan alaisuudessa, ja voi hankkia esimerkiksi patruunoita vain, jos asiakas on tilannut häneltä työn niille sopivan aseiden korjaamiseen tai muokkaamiseen. Asehallinto katsoi miehen ostaneen aseseppälupansa nojalla patruunoita, joiden ostoon ja hallussapitoon hänellä ei tuon tulkinnan mukaan ollut oikeutta. Niinpä aseseppää epäiltiin ampuma-aserikoksista.

Kukaan ei ole edes väittänyt, että asiassa olisi joku kärsinyt vahinkoa. Kukaan ei ole edes väittänyt, että aseseppä olisi käyttänyt lupaansa väärin, kuten luovuttanut aseita tai patruunoita henkilölle, jolla ei ole niihin asianmukaisia lupia. Kysymys on yksin vanhan ”proopuskan” merkityksen tulkinna.

Juttuvyyhdessä on se erikoisuus, että asehallinto ja syyttäjät näyttävät kokonaan sivuuttaneen vuoden 1998 aselain yhä voimassaolevan, 121 §:ssä olevan varsin selkeän siirtymäsäännöksen:

”Aikaisemman lain nojalla annetut ampuma-aseisiin, aseiden osiin ja patruunoihin liittyvät luvat jäävät lupaehtoiseen voimaan.”

Kaiken kaikkiaan herää epäily, että tuomioistuimissa on ravattu vain arvovallan vuoksi. Ainakin niissä on asioitu tiuhaan, resurssipulasta ei ole ollut tietoakaan.

KKO KAATOI TUOMIOT

Aseseppää vastaan nostettiin keväällä 2014 Varsinais-Suomen käräjäoikeudessa

synte ampuma-aserikoksesta, josta hänet myös tuomittiin. Seuraavana vuonna Turun hovioikeus vahvisti tuomion.

Hovi katsoi, ettei miehellä ollut oikeutta pitää hallussaan syytteessä tarkoitettuja aseita ja patruunoita, koska ne eivät liittyneet ase-elinkeinonharjoittajan palveluksessa olemiseen. Hovi siis tulkitsi aseseppän vanhaa lupaa Pohan asehallinnon tavoin.

Aseseppä haki turhaan valituslupaa korkeimmalta oikeudelta, mutta uusi hakemus tuotti tuloksen. KKO purki lokakuussa 2017 tuomion, ja palautti asian Varsinais-Suomen käräjäoikeuteen. KKO katsoi saamansa uuden selvityksen perusteella, että aseseppä oli hakenut aseseppälupaa yksityisessä tarkoituksessa tapahtuvaan toimintaan. KKO muistutti myös vuoden 1998 ampuma-aselain siirtymäsäännöksestä, jonka mukaan kaikki vanhat luvat jäävät voimaan. Myös sellaiset, joita ei uuden lain mukaan voi myöntää.

Uudella kierroksella Varsinais-Suomen KO hylkäsi syytteen helmikuussa 2019. Syyttäjä valitti hoviin, joka hylkäsi sen huhtikuussa 2020. Näin aseseppä oli vapautettu syytteistä. Mutta samaan aikaan toisaalla...

Syyttäjä oli kuitenkin pannut heinäkuussa 2018 – siis reilusti KKO:n ratkaisun jälkeen – aseseppää vastaan vireille uuden oikeusjutun, tällä kertaa Helsingin käräjäoikeudessa. Syyte koski useita aseseppän patruunaostoksia, joi-

hin hänellä syyttäjän mielestä ei ollut oikeutta. Aseseppän mukaan hänellä oli siihen oikeus sekä lupansa, että KKO:n tuomion perusteella. Jutun juridinen kysymyksenasettelu on sama, kuin Varsinais-Suomessa käsitellyssä ensimmäisessä haarassa.

Helsingissä syytteen saivat myös pari aseliikkeen palveluksessa olevaa henkilöä, patruunoiden myymisestä aseseppälle, tämän seppäluvan nojalla.

Käräjäoikeus hylkäsi tämän syytteen huhtikuussa 2021, sekä aseseppän, että asekauppiain osalta. Syyttäjä kuitenkin valitti hovioikeuteen aseseppän osalta; kauppiain kohdalla hän tyytyi tuomioon. Asia on kesken Helsingin hovioikeudessa.

VASTAHYÖKKÄYS

Jatkuvaan käräjöintiin kylästänyt aseseppä kävi vastahyökkäykseen joulukuussa 2020 jättäen Keskusrikospoliisille rikosilmoituksen Pohan virkamiehistä. Hän katsoi heidän antaneen esitutkintoihin ja tuomioistuimille tahallaan perättömiä lausuntoja, ja näin aiheuttaneen häneen kohdistuvia perusteettomia esitutkintoja ja oikeudenkäyntejä.

KRP:ssä asia ratkaistiin poikkeuksellisella vauhdilla, suorastaan käden käänteessä.

”Mikään ei viittaa siihen, että viranomaiset olisivat tahallaan, huolimattomuuttaan tai muusta syytä antaneet asiassa väärää tietoa”, päätti rikosylikomisario

Tero Haapala jo 15. tammi-kuussa 2021.

Tämän jälkeen aseseppä nosti itse syytteet virkamiehiä vastaan. Syytteissään aseseppä katsoo, että vastaajista neljä asehallinnon keskeisintä virkemiestä ovat tahallaan jättäneet huomiotta hänen oikeutensa aseseppän lupaan sellaisena, kuin se on hänelle myönnetty.

”Asianomistaja on vastaajien tekojen johdosta joutunut rikossyytteiden kohteeksi asiassa, joka on edelleen vireillä (--) Vastaajien menettely on estänyt asianomistajaa ylläpitämästä ja kehittämästä asejärjestelmätekniikan ammattitaitoaan sekä työllistymästä omaan asejärjestelmätekniikan moniosajan ammattiinsa”, todetaan haastehakemuksessa, joka jätettiin käräjäoikeuteen helmikuussa 2021.

Kaksi Pohan asehallinnon virkamiestä on syytteessä rekisterimerkintärikoksesta, koska he olivat syöttäneet poliisiin asetietojärjestelmään aseseppän luvasta kantajan mukaan virheellisiä tietoja.

Valmisteluistunto on pidetty, ja vastaajat kiistävätkä kaikki syytteet. Kanta-Hämeen käräjäoikeus ei vielä tätä kirjoitettaessa ollut päättänyt pääkäsittelyn ajankohtaa.

Lisäksi mies on nostanut Helsingin käräjäoikeudessa valtiota vastaan vahingonkorvauskanteen vanhan, aiheettomaksi todetun rikosepäilyn hänelle aiheuttamista taloudellisista vahingoista.